

Ίλαρίωνος Μοναχοῦ

**Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον
Μεγαλομάρτυρα Χριστοφόρον**

Ἦχος πλ.α'

Ἅγιον Ὄρος

2018

Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον
Μεγαλομάρτυρα Χριστοφόρον

Ἦχος πλ.α'

Ωιδὴ Α' Τῷ σωτήρι Θεῷ.

Χριστοφόρου ᾠδὴν, παναρμονίοις
φωναῖς, τοῦ εὐκλεοῦς μεγαλομάρτυρος, Χριστέ
Σωτήρ μου, τὴν ἐξ ὕψους μοι κατάπεμψον, σὴν
χάριν ἵν' ἄσωμαι, ἀξίως εὐσπλαγχνε.

Ῥωμαλέῳ φρενί, καὶ διαθέρμῳ Χριστόν,
πίστει τρισμάκαρ ὠμολόγησας, Δεσπότην
πάντων καὶ Θεὸν καὶ Παντοκράτορα, δι' ὃν καὶ
τὸ ἴδιον, αἷμα ἐξέχεας.

Ἰλαρῶς ἀθλητά, κολαστηρίοις δεινοῖς,
καὶ ἀνυποίστοις προσεχώρησας, Χριστῷ τὸν
ὕμνον Χριστοφόρε μέλπων ἔνδοξε, αὐτῷ μόνῳ
ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἰασαί με Ἄγνη, τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς,
ψυχῇ τε ἅμα καὶ τῷ σώματι, ἐκτός σου ἄλλην
οὐκ ἔχω ὁ ταλαίπωρος, ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου, εἰ
μή σε Δέσποινα.

Ὡιδὴ Γ' Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Σοφίαν σου τῇ γλώττῃ Χριστός, ἐνθεῖς
θεόφρον τὴν ἀπόνοιαν, τῶν ἀσεβῶν
Χριστοφόρε, ὁ πρὶν ἄφωνος ἐξήλεγξας.

Ταχίστην σοι τὴν αἴτησιν δοῦς, τῶν
διωκόντων σε ἐνέπλησε, Χριστὸς πεινώντων
τρισμακάρο, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁδύνας Χριστοφόρε εἰς νοῦν,
κολαστηρίων μὴ βαλόμενος, Χριστῷ τὸν ὕμνον
ἐβόας, χαίρων ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Λιταῖς σου πανευσπλάγχχνως τὸν σόν,
Υἱὸν Παρθένε, καθιλέωσον, ὅπως πυρὸς τοῦ
ἀσβέστου, διαφεύξωμαι ὁ δύστηνος.

Ὡιδὴ Δ' Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φέρων ἔνδοξε ἐν σεαυτῷ, Χριστὸν
ἀπάντων τὸν Θεόν, φερωνύμου κλήσεως, ὡς
γνήσιος αὐτοῦ, φίλος ἔτυχες, μάρτυς
Χριστοφόρε πολύαθλε.

Οὐρανόφρονά σε κατιδών, ὁ γηϊνόφρων
ἀθλητὰ καὶ ληρώδης τύραννος, μωρίαν

ἐγκαλεῖ, σύ δὲ ἔκραζες, δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ἐρώμη πάνσοφε τῇ τοῦ Σταυροῦ, τῶν
δυσμενῶν τὰς συμπλοκάς, Χριστοφόρε μάκαρ,
καθεῖλες κραταιῶς, ἀγαλλόμενος, ἐν τοῖς
αἰκισμοῖς καρτερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἀποδίωξον τῶν ἐμπαθῶν, καὶ
ἀκαθάρτων λογισμῶν, τοῦ νοός μου Κόρη
νιφάδας καὶ ὁδῶ, καθωδήγησον, τῇ τῆς
μετανοίας τὸν δοῦλόν σου.

Ἰδιὴ Ε' Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὡς ὄντως καθαρῶτατον σφάγιον, καὶ
προσφορὰ μάρτυς τῷ Σωτῆρι σου, Χριστῷ
προσῆνεξαι ἅγιε.

Τυράννου τὴν ἀπόνοιαν ἤλεγξας,
καρτερικῶς, ξύλῳ αἰωρούμενος, καὶ ξίφεσι
μελιζόμενος.

Ὡς θεῖα ἱερεῖα προσῆνεγκας,
θαυματουργῶν Χριστοφόρε ἔνδοξε, τῷ Σωτῆρι,
τῶν πιστευόντων ψυχάς.

Θεοτοκίον.

Ῥοαῖς με τῶν δακρῶν ἀξίωσον, λούειν
Ἄγνη, τὴν στρωμνὴν τοῦ μέλλοντος, ὅπως
πυρὸς διαφεύξωμαι.

Ὡιδὴ ΣΤ' Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Μερὶς εἶ ὁ Κύριος, δεινῶς ἀθλητὰ
μαστιζόμενος, Χριστοφόρε ἔμελπες, Χριστῶ
γενναιότατε, πρὸς αὐτοῦ γέρα, θεόφρον
ἐκδεχόμενος.

Ἐπηύξω παμμακάριστε, Χριστῶ τῷ Θεῶ
τελειούμενος, τοῖς πίστει προστρέχουσι ἐκ
κινδύνων διασώζεσθαι, σοὶ Χριστοφόρε
μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Γερῶν σε κατηξίωσε, Χριστὸς οὐρανίων
μακάριε, δι' ὄνπερ τὸ σῶμά σου, ποιναιῖς
παραδέδωκας τῆς ἀθλήσεως, ὅθεν σε
γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ἰάσεων ὡς πέλουσα, πηγὴ Παναγία
ιάτρευσον, ψυχῇ ἀσθενοῦντά με, συνάμα καὶ
σώματι, ὅπως ὕμνοις σου, ἀναμέλπω τὰ
θαυμάσια.

ᾨδὴ Ζ' Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Αἰνῶν ᾠδὴν ἀριστεῦ, πυρὶ φλεγόμενος
ἐβόας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λιβάδας μάρτυς τῶν σῶν, θείων αἱμάτων
σου ἐκκενώσας, τῆς ἀθανάτου ζωῆς,
στεφάνους εἴληφας.

Ὁ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, μεγαλομάρτυς
Χριστοφόρος, τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ, ἡμᾶς
τελέσαι καλεῖ.

Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ Θεοῦ τῆ Μητρὶ, προσφεύγω
Πάναγνε ἱκέτης, ἁμαρτιῶν μου πολλῶν, λύσιν
αἰτούμενος.

ᾨδὴ Η' Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων.

Μαρτύρων ᾠφθης ἀλείπτῃς, ἐν τῷ
σταδίῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, παρακελεύων
τρισμακάρο τούτους πίστει βοᾶν, σὲ
ὑμνολογοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαλλαγεῖς τῶν ἐνθένδε, μαρτυρικῶς
ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ παριστάμενος τούτῳ,

σὺν τοῖς Ἀγγέλοις δυσώπει αἰεὶ, ἡμᾶς ἐκ
κινδύνων, καὶ πάσης ἐπηρείας ἐχθρῶν
ἐκλυτρωθῆναι.

Ῥωμαλεότητι μάρτυς, ἀνενδότῳ ἐχθρῶν
τὰς βουλάς, τῶν ἀοράτων τε ἅμα καὶ ὁρατῶν,
καθεῖλες σοφέ, Χριστοῦ στεφανίτα, ὄν
πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνοῦντων.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον με ὅλως, ὄντα Παρθένε
συζῶντα κακοῖς, τῇ ἀνεκφράστῳ δυνάμει,
εὐσπλάγχχνως ἀνάστησόν με τῇ σῇ, ὅπως
ἀνυμνῶ σε ὡς Θεοῦ Μητέρα, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ἦδιὴ Θ' Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Τοῦ πανευκλεοῦς τὴν μνήμην πιστῶν οἱ
χοροί, Χριστοφόρου τοῦ μάρτυρος φαιδρῶς
ἐορτάσωμεν, ἐγκωμίων ἐν ᾠδαῖς, καὶ θείοις
ᾠσμασι.

Ἕμνον σὺν Ἀγγέλοις, μάκαρ τῷ θρόνῳ
Θεοῦ, αἰεὶ παριστάμενος, μελωδῶν τὸν
τρισάγιον, καὶ ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε
μνημόνευε.

Ῥῦσαι πειρασμῶν παντοίων Χριστοῦ
ἀθλητά, Χριστοφόρε πανένδοξε, ὡδήν τὸν
συνθέμενον, σοὶ πιστῶς δούλόν σου,
ἀειμακάριστε.

Ἴσον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, Θεὸν ἐκ Θεοῦ,
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάδα ὁμοούσιον, οἱ
πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοτόκε πάντων τῷ Ὁρει τῷ σῶ,
μοναζόντων ὡς οὔσα καὶ Ἐφορος περισῶζε,
ἔσαεὶ πάσης περιστάσεως.

Προσόμοια.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἦχος πλ.α'.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τῶν
ἀπίστων δυσμενῶν τὰ στρατεύματα, τοῖς
ὄπλοις τῆς εὐσεβείας, καταβαλὼν ἀνδρικῶς,
καὶ τῆς νίκης γέρα κομισάμενος, τυράννων τὸ
ἀπηνές, εἰς οὐδὲν λογισάμενος, καὶ ἅπαν
εἶδος, ὑπελθὼν τῶν κολάσεων προθυμώτατα,
Χριστοφόρε πανένδοξε, ὅθεν καὶ τελειούμενος,
τῷ ξίφει κεκόσμησαι, στεφάνοις δόξης ἀξίως,
τρισαριστεῦ γενναιότατε, καὶ νῦν συγχορεύων,
τοῖς Ἀγγέλοις τῶν ὑμνούντων σε μάκαρ
μέμνησο.

Χαίροις ὁ λαμπροφόρος ἀστήρ, ὁ διανοίας
τοῖς ἐνθέοις σου ῥήμασι, θεόσοφε καταυγάσας,
ἐξοφωμένας τὸ πρῖν, καὶ ποδηγετήσας, πρὸς
θεόσδοτον, τὴν πίστιν καὶ ἀσεβῶν, τοῖς
λαμπροῖς σου παλαίσμασι, φρένας τρισμάκαρ,
καταπλήξας καὶ θαύμασιν ὑπερηύγασας, τὴν
ὑφήλιον ἄπασαν, καὶ τῶν προσκαλουμένων
σε, ἐτοίμη βοήθεια, καὶ προστασία ἐδείχθης,
καὶ θλιβομένων παράκλησις, καὶ ἄγρυπνος
πρέσβυς, πρὸς Χριστὸν τῶν ὑμνολόγων σου
θεοδόξαστε.

Ξίφει ἀποτμηθεὶς ἀθλητά,
στεφανηφόρος πρὸς τὰ ἄνω ἐχώρησας, τῷ
θρόνῳ νῦν τοῦ Δεσπότη, σὺν Ἀρχαγγέλων
χοροῖς, ἐν ἀγαλλιάσει παριστάμενος, ἰκέτευε
ἐκτενῶς, Χριστοφόρε ἀοίδιμε, τὴν Ἐκκλησίαν,
τοῦτον μάρτυς λυτρώσασθαι, ὡς φιλόνητος
καὶ οἰκτίρμων καὶ εὐσπλαγχνος, ζάλης καὶ
περιστάσεως, καὶ θλίψεως ἔναγχος,
προσγενομένης ἀφρόνων, ἐξ ἐπηρείας καὶ
τεύξασθαι, αὐτοῦ τῷ ἐλέει, τὴν σωτήριον
εἰρήνην καὶ τὴν ὁμόνοιαν.

Λόγος οὐκ ἐξισχύσει ποτέ, ἁμαρτιῶν μου
τὴν πληθὺν διηγῆσασθαι, ἦν ἔργοις καὶ
διανοία, καὶ ἀδεῶς ἐν πολλοῖς, τῇ ψυχῇ μου
λόγοις ἐπεσώρευσα, ὁ τάλας καὶ οὐδαμῶς, καὶ
ἀχρεῖος εἰς αἴσθησιν μεταμελείας κὰν τῷ
γῆρει ὡς ὄφειλον, προσεπέλασα, καὶ θανάτου

Ἰλαρίωνος Μοναχοῦ

εἰς ἔννοιαν, Μήτηρ τοῦ ἐλεήμονος, Θεοῦ καὶ
οἰκτίρμονος, τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην,
κάμοι Παρθένε διάνοιξον, καὶ δίδου ὡς οἶδας,
καὶ ὡς βούλει ἐπιστρέψαι με πρὸς μετάνοιαν.